

“(Kıyamet gününde) kulun ilk önce hesaba çekileceği şey, namazdır...”

-Hadis-i Şerif -

Ey iman edenler! Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun. O ateşin başında gayet katı, çetin, Allah'ın kendilerine verdiği emirlere karşı gelmeyen ve kendilerine emredilen şeyi yapan melekler vardır.

-Tahrim Suresi 6-

9 Zülkaide 1445

BEYOĞLU ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ

17.05.2024

CUMALIK

"Sen Cuma gününün hürriyet kadar kutsal olduğunu onlara anlat..."

BUGUN GAZZEDE OLANLAR 80 YIL ÖNCE KIRIMDA

Sovyetler Birliği, 1922'de kurulmasının ardından Kırım Tatarlarını "özerk yerli nüfus" olarak tanıdı. O yıllarda Kırım Tatarları kütüphaneleriyle, eğitim kurumlarıyla kendi kültürlerini yaşayabilen ve yaşatabilen Müslüman-Türk halkıydı ve hatta Kırım Tatarcası Rusçayla birlikte özerk yönetimin resmi diliydi.

1930'lardan sonra Komünist anlayışa sahip baskıcı Sovyet Rejimi Tatarlar ve diğer halklar üzerinde ciddi baskı kurmaya başladı. "Vatan hainliği, Sovyet halkını imha etme girişimi ve Nazi işgalcileriyle işbirliği" gibi uydurma bir gerekçeyle Kırım Tatarlarını kan ve güç yoluyla zulümle dolu bir sürgüne gönderdiler. Yaşadığı süreçte milyona yakın insanı katleden Stalin de bu sürgünün emrini bizzat vermişti ve onları "olası sabotajcı ve hainler" olarak niteliyordu. Tıpkı bugün Çin'in Müslüman Uygur Türklerine yaptığı gibi baskı kuruyordu Müslümanlar üzerinde. Katil Siyonist İsrail rejiminin tarih boyunca Filistinli Müslümanlara yaptığına oldukça benzerdi bu yaşananlar.

SÜRGÜN NASIL YÜRÜTÜLDÜ?

İçişleri Halk Komiserliği Tatarların evlerine giderek vatan hainliği nedeniyle sürgün edildiklerini ilan etti. Her eve eşyalarını toplamak için 15-20 dakika süre verildi. Her ailenin 500 kilo yük taşıma hakkı olmasına rağmen insanların çok daha az eşya taşımasına imkan tanındı. Tatarlar kamyonlarla tren istasyonuna taşındı ve 70 trenle doğuya sürüldü. Dar vagonlar fazlasıyla kalabalıktı ve sürgün sırasında çoğu çocuk ve yaşlı olmak üzere 8 bin insan yaşamını yitirdi. Ölüm nedenlerinin başında susuzluk ve tifo geliyordu. Tatarların çoğu çok zorlu ve sonu hüsrana biten bu sürgünde Özbekistan ve komşu ülkeler Kazakistan ve Tacikistan'a gönderildi. Bazı küçük gruplara Ural Dağları çevresinde ve Kostroma bölgesine gönderildi.

SÜRGÜN SONRASI TATARLARIN BÜYÜK ACISI

İlk üç yılda sürgün edilenlerin yüzde 20 ila yüzde 46'sı açlık, bitkinlik ve hastalıklar nedeniyle öldü.

Birinci yılda ölenlerin yarısı 16 yaşını geçmemiş çocuklardı.

Temiz su bulunmaması, kötü hijyen koşulları ve tıbbi yardım olmadığı için sürgün edilenler gittikleri yerlere sıtma, sarı humma, dizanteri ve başka hastalıklar taşıdılar.

SÜRGÜN SONRASI TATAR HALKININ ÇEKTIĞİ ÇİLE

Kırım'da Tatarların büyük bölümü askerlerin koruduğu, kontrollerin yapıldığı ve dikenli tellerle çevrelediği kamplara konuldu. Bu kamplar, Stalin döneminde kurulan ve Gulag olarak bilinen çalışma kamplarına benziyordu.

Gelenler büyük tarım kooperatiflerinde, devlet çiftliklerinde, pamuk tarlalarında, madenlerde, inşaatlarda ve fabrikalarda çalıştırıldı.

Sürgün propagandası sayesinde Kırım Tatarları yerel halk arasında "vatan haini ve halk düşmanları" olarak tanıtıldı. 1948 yılında Moskova Kırım Tatarlarını "hayat boyu yerleşimci" olarak tanıdı. 1957 yılına kadar Tatarlar kendi dillerinde ve kimlikleriyle faaliyet gösteremediler.

Tarih boyunca kafir rejimler hep Müslümanları yok saymaya çalıştılar. Irak, Keşmir, Suriye, Doğu Türkistan ve Filistin gibi bölgelerde yaşanan zulümlerden hiçbir farkı yoktu Stalin ve destekçilerinin Tatar halkına yaşattıkları. Biz ise bugün bu yaşananları unutmamalı, dostlarımızı ve düşmanlarımızı iyi tanımalıyız. Zulmü durduramıyorsak bile duyurmak için gayret sarf etmeli, dünyanın neresinde olursa olsun mazlumun ve mahzunun yanında olmalıyız.

AMERİKAN ÜNİVERSİTELERİNİ İNGİLTERE'DEKİLER TAKİP ETTİ

Amerikan üniversiteleri'nin yaklaşık bir aydır devam ettirdiği İsrail'i protesto, Filistin'i destek protestolarına İngiltere'den de Üniversiteler destek verdi. Manchester Üniversitesinden öğrenciler, kampüslerdeki açık alanlarda toplanıp kamplar kurarak diğer ülkelerdeki Filistin destekçisi öğrenci gruplarına dahil oldu.

EUROVISION 2024'E İSRAİL PROTESTOLARI DAMGA VURDU

İrlandalı şarkıcı Thug, vücuduna "Filistin'e özgürlük" ve "ateşkes" yazdı. Gazetecilere demeç verirken ise boynundaki kefiye dikkat çekti. İsraili sanatçı Golan, her sahneye çıktığında uzun süre yuhalandı, "Özgür Filistin" sloganları atıldı. İsveçli şarkıcı Saade, sahneye Filistin Kefiyesi ile çıkarken Yunan sanatçı Satti, İsraili temsilcilerin konuştuğu sırada esneyerek uyuyormuş taklidi yaptı. Belçika televizyon kanalı VRT, yarışma sırasında yayını bölerek İsrail'in insan hakları ve basın özgürlüğüne yönelik ihlallerini kınadı. Protestolara ünlü İsveçli iklim aktivisti Greta Thunberg de destek verdi.

TAM EĞLENİYORLARDI Kİ

Gazze'de bir çadırda evlerinden edilmiş çocukları mutlu etmek için gönüllüler tarafından düzenlenen etkinlik sırasında çadırın yakınına bomba düştü. Gönüllüler şarkı söylemeye devam ederek endişelenen çocukları rahatlatmaya çalıştılar. STK gönüllülerinin telefonlarıyla kaydedilen görüntüler sosyal medyada gündem oldu.

KARIYE CAMİ İBADETE AÇILDI

Fatih'te bulunan ve 79 yıl sonra yeniden ibadete açılan Kariye Camii'nde ilk cuma namazı eda edildi.

İletişim : cumalikgazetesi@gmail.com

CNN İŞKENCELERİ AKTARDI

ABD'nin medya kuruluşu CNN, görgü tanıkları ve itirafçılardan edindiği bilgileri paylaştı. İsrail hapishanelerinde Filistinlilerin ne tür işkencelere maruz kaldığını haberleştiren CNN, itirafçılarla yapılmış röportajlara da yer verdi.

KENDİ ŞHADETİNİ KAYDETTİ

İsrail'in hava saldırısı yaptığı sırada kendisini videoya alarak ilahi söyleyen Filistinli bir çocuk, patlama seslerinin yaklaşmasıyla birlikte evine roket isabet etmesi sonucu hayatını kaybettiği anları kayda aldı.

TIRLARI YAĞMLADILAR

Tarkamiya sınır kapısında, Gazze'ye gitmek için bekleyen insani yardım tırları bölgedeki işgalci Yahudiler tarafından yağmalandı. Yağmaya İsrail polisinin göz yumması dünya kamuoyunda tepki çekti.

HAFTANIN SORUSU

Yaygın görüşe göre Osmanlı'da ilk şeyhülislam kimdir?

İLMİHAL KÖŞESİ

Soru: Taksitle kurban alınabilir mi?

Kurban ibadetinin geçerli olması için kişinin, ibadet amacıyla kendi mülkiyetinde bulunan belirli nitelikleri haiz bir hayvanı kesmesi gerekir. Mülkiyet ise hayvanı bizzat yetiştirme, hibe veya miras yolu ile olabileceği gibi satın alma yolu ile de gerçekleşebilir.

Bu itibarla, taksitlendirme yolu ile satın alınan bir mal da alıcının mülkiyetine geçtiği için kurban kesmesini gerektirecek mali imkâna sahip olan kişinin bu yolla aldığı hayvanı kurban etmesinde bir sakınca yoktur.

KAMUS NAMUSTUR

" İTİKAT "

Arapça bağlamak, düğümlenmek kökünden gelen itikat kelimesi bugün kullandığımız dilde inanç sözcüğüyle karşılır. İtikat akitleşmektir; bağlılık, sözleşme anlamlarına da gelir. Allah'a olan itikadımızdan bahsederken aslında onunla aramızdaki bağı da ifade etmiş oluruz. Bu Allah'a karşı sorumlu olduğumuzu bize hatırlatır. Nitekim İslami literatürde itikat bağlı olunması gereken esasların tümüdür.

CUMALIK KÜTÜPHANESİ

Fatih Harbiye – Peyami Safa

Ana konusu, Modern Türk Edebiyatının en çok ilgilendiği sorunlardan Doğu-Batı çatışması olan Fatih Harbiye romanı; bu konuda okuma yapacaklar için harika bir başlangıç eseri olabilir. Usta kalem Peyami Safa'nın sosyolojik analizlerinden beslenen bu roman, Batılılaşmış bir semt olan Harbiye'yle Doğunun kalbi Fatih arasındaki Fatih-Harbiye tren hattından alıyor. Roman Cumhuriyetin ilanından sonra İstanbul'da geçiyor. Romanın anlatısından İstanbul'un o dönem zihniyet olarak ikiye bölündüğü anlaşılıyor. Yazar bunu Kabil ile New York arasındaki farka benzetiyor. Ana karakter Neriman, Batılılaşmış semtlere giderek onların hayat tarzının daha üstün olduğunu düşünmeye başlıyor. Bu düşünceler onu Doğulu bir tip olan nişanlısı Şinasi'den de soğutuyor. Peyami Safa, uzun süredir beraber olduğu Şinasi ile daha Batılı bir tip olan Macit arasında kararsızlık yaşayan Neriman'ı romanın merkezine oturttukça onun üzerinden Türk insanının Doğu-Batı arasında kendi yerini bulma endişesini anlatıyor.

Anlatım olarak da oldukça akıcı bir üsluba sahip olan roman, bugün kaybettiğimiz kelimeler hasebiyle ara ara sözlük kullanımı gerektirse de yazıldığı döneme göre değerlendirildiğinde oldukça yalın bir dille karşımıza çıkıyor. İçinde bulunduğumuz hali pürmelali daha iyi anlamak isteyenlere bu romanı mutlaka okumalarını tavsiye ediyoruz.

GÖKLERDEN BİR YILDIZ

Hasan El-Benna

14 Ekim 1906 tarihinde Mısır'ın Buhayre vilâyetine bağlı Mahmûdiye kasabasında doğdu. Babası, "el-Fetħu'r-rabbânî li-tertibî Müsnedi'l-İmâm Ahmed b. Hanbel eş-Şeybânî" adlı eserin müellifi olan ve geçimini saatçilikle sağladığı için Sââtî lakabıyla tanınan Ahmed b. Abdurrahman el-Bennâ'dır.

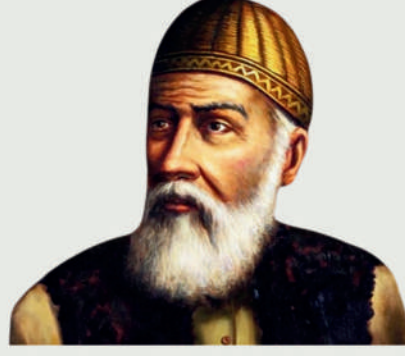
İlk öğrenimini babasından alan Hasan, sekiz yaşında Mahmûdiye'deki klasik eğitim veren "Medresetü'r-reşâdi'd-diniyye"ye girdi. Burada Kur'ân-ı Kerîm'in bir kısmını ezberleyip nahiv ve biraz da Arap edebiyatı okudu. Medresenin yöneticisi Şeyh Muhammed Zehrân'ın onun üzerinde derin izler bıraktığı anlaşılmaktadır. Nitekim bu zatın ayrılmasından sonra modern eğitim veren "el-Medresetü'l-i'dâdiyye"ye kaydoldu; bir yandan da hıfzını tamamlamaya çalıştı. Mısır yönetiminin idâdileri kapatması üzerine Buhayre'nin merkezi Demenhûr'daki ilköğretmen okuluna geçti. Bu arada, henüz idâdide iken girdiği Cem'iyetü'l-ahlâkî'l-edebiyye ve Cem'iyetü men'i'l-muharremât gibi kuruluşlarda görev aldı ve mânevî yapısında derin etkiler bırakan Hassâfiyye tarikatı şeyhi Abdülvehhâb el-Hassâfi'ye intisap etti.

Bu sıralarda İngiliz emperyalizminin Mısır'ı maddî-mânevî bakımdan çöküntüye uğrattığını görerek bu durum karşısında bir şeyler yapmak için dönemin tanınmış âlimleriyle temasa geçti ve ısrarlı çabalarının sonucunda Ezher şeyhlerinden Muhammed Sa'd ile, aralarında Yûsuf ed-Dicvî, Abdülazîz Çavîş ve Muhammed Reşîd Rızâ'nın da bulunduğu birçok âlimi bir araya getirmeyi başardı. Dârülulûm'daki öğrenciliği boyunca faaliyetlerini sürdürdü ve bu arada camilerde, kahvehanelerde toplantılar düzenleyerek bazı âlimlerin buralarda konferans vermesini sağladı; kendisi de çok sayıda konuşma yaptı. Hasan el-Bennâ İsmâiliye'de de davet çabalarından vazgeçmedi; bir yıl boyunca yine camilerde, kahvehanelerde konuşmalar yaptı ve çok sayıda insanın etrafına toplanmasını sağladı. Nihayet Mart 1928'de evinde buluşan bir grup insanla İslâm davası için yaşamaya ve ölmeye yemin ederek İhvân-ı Müslimîn (Müslüman Kardeşler) teşkilâtının temellerini attı. 1932 yılında Kahire'yi ziyaret eden Hasan el-Bennâ İhvân-ı Müslimîn'le ilgili büyük gelişmelere tanık oldu ve sonuçta teşkilâtın genel merkezi Kahire'ye taşındı. Henüz bir yıl geçmeden kuruluşu Kahire'de hızla teşkilâtlandırdı; erkek ve kız çocuklarının eğitimi için teşkilât bünyesinde okulların açılmasına, İsmâiliye'de bir mescid ve bir merkezin hizmete sokulmasına ön ayak oldu. Aynı yoğun faaliyet çerçevesinde Şebrâhîr'te bir lokal ve bir fabrika, Mahmûdiye'de bir tekstil ve bir halı fabrikası ile tefsir ve hadis eğitimi yapan bir medrese kurularak gençlere okuma ve çalışma imkânları sağlandı. İhvân-ı Müslimîn'in Hasan el-Bennâ tarafından çizilen ve yönlendirilen faaliyet programları dinî, sosyal, kültürel, ekonomik ve sportif alanlarda etkili olmuş, teşkilât camiası Mısır halkı için dengeli ve âdil bir toplum örneği meydana getirmek istemiştir. II. Dünya Savaşı sırasında gelen hükümetler İngilizler'in istekleri doğrultusunda İhvân-ı Müslimîn'e baskı yapmaya başladılar ve Hasan el-Bennâ ile önde gelen arkadaşlarını birçok defa tutuklattılar. 8 Ekim 1945'te yapılan genel kurul toplantısında yeniden ve ömür boyu başkan seçilen Hasan el-Bennâ'nın Mısır'daki sömürge uygulamasından kurtulmak için İngiltere'ye karşı cihad ilân etmesi, Nukraî hükümetinin İhvân-ı Müslimîn üzerindeki baskılarını artırmasına yol açtı. Ancak İhvân-ı Müslimîn bu baskılar karşısında yılmadı; hatta Filistin meselesiyle de ilgilenmeye başladı. 12 Aralık 1947 tarihinde Hasan el-Bennâ'nın önderlik ettiği kalabalık bir gösterici grubu Ezher'den başlayan bir protesto yürüyüşü düzenledi; 6 Mayıs 1948'de de İhvân-ı Müslimîn kurucular heyeti, Mısır ve öteki Arap ülkelerinden Yahudilere karşı cihad ilân etmelerini istedi. Hasan el-Bennâ, çatışmalarda yer almak üzere çok sayıda taraftarını Filistin'e gönderince Nukraî hükümeti teşkilâtı yasa dışı ilân etti; 12 Ocak 1949'da da tamamen kapattı. Bunun üzerine Hasan el-Bennâ, kurucu üyeleri arasında bulunduğu Şübbânü'l-müslimîn'de faaliyet göstermeye başladı; ancak 12 Şubat 1949 Pazartesi akşamı bu teşkilâtın merkezinden evine dönerken otomobiline açılan yayılım ateşi sonucu ağır yaralandı ve kaldırıldığı hastahane'de vefat etti. (*bu yazı "mepanews" sitesinden ihtisar edilmiştir.)

BİR ŞAİR BİR ŞİİR BİR ANEKDOT

Asıl adı Mehmet babasının adı Süleyman olan Fuzulî 900(?) yılında Bağdat yakınlarında doğmuştur. Kendisi akkoyunlu türkmenlerinin bayat boyundandır. Fuzulî tahsil hayatı sırasında, muhitin de uygun oluşu sayesinde Arapça ve Farsça'yı bu dillerde kusursuz eser yazabilecek ve şiir söyleyebilecek derecede öğrenmiştir. Fuzulî, kısacık ömrünü üç ayrı devletin tebası olarak tamamlamıştır. Çocukluk ve gençlik yıllarında Bağdat ve çevresi Akkoyunlu Türkmenlerinin egemenliğindedir. O da ilk kasidesini Akkoyunlu Elvend Bey'e sunmuştur. Yaşadığı bölgede etkili olan Muşşâilerden Ali bin Muhsin'e de Arapça kaside sunduğu bilinmektedir.

1508 yılında Bağdat, Şah İsmail'in eline geçince Fuzulî, Safevilerin Bağdat valisi olan İbrahim Han Musullu'ya iki kaside ve bir terci-bent sunarak himayesine girmiştir. İbrahim Han'ın ölümünden sonra korumasız kalan şair, 1527 yılında tekrar Hille veya Necef'e geri dönmüştür. Bu dönemde Necef'teki Hz. Ali Türbesinde türbedarlık yaptığı tahmin edilmektedir. 1534 yılında Kanunî, Bağdat'ı fethettiğinde Fuzulî, padişaha uzun bir kaside sunmuş ve "Geldi burc-ı evliyâyâ pâdişâh-ı nâmdâr" dizesini tarih düşürmüştür. Bu fetih onun Osmanlı ordusuyla birlikte Bağdat'a gelen şairlerden Hayalî ve Taşlıcalı Yahya ile tanışmasına vesile olmuştur. Leylâ ve Mecnûn mesnevisinin önsözünde anlattığına göre şairin, bu eserini adı geçen iki şairin teşvikiyle kaleme aldığını söylemesi bu buluşmayı önemseydiğini gösterir. Osmanlı bürokratlarına da kasideler takdim etmiş ve onların yakınlığını kazanmaya çalışmıştır. Kanunî için beş kaside yazan Fuzulî, ayrıca Sadrazam İbrahim Paşa, Kazasker Abdulkadir Çelebi ve Nişancı Celalzâde Mustafa Çelebi gibi devlet ileri gelenlerine de kasideler sunmuştur. Ömrü boyunca gönlünce bir hamî (patron) bulamamıştır. Osmanlıların Bağdat'ı fethinden sonra Fuzulî, bir daha depresmemek üzere ümitlerini kaybettiğini ünlü Şikâyetnâme adlı eserine yansıtmıştır. Bağdat'ın fethinden ölümüne kadar (1534-1556) geçen zaman içinde Fuzulî'nin ömrünü nerelerde geçirdiği tam olarak bilinmemektedir. Onun bazı şiirlerinde Bağdat'ı övdüğü, bazı şiirlerinde ise Bağdatlıları eleştirdiği ve ömrünün o bölgede geçmesine hayıflandığı görülür. Şair yukarıda bahsi geçen türbedarlık görevi dolayısıyla Kerbela ve Necef'te bulunmuş olmalıdır. Kanuni Bağdatı feth ettikten sonra Fuzuliyi tanımış ve beğenmiş hatta 9 akçe de maaş bağlamıştır. Lakin ne yazık ki Kanuni İstanbul'a döndükten sonra Fuzuliyeye maaş verilmemiş, istemeye gittiğinde verdiği selamı alınmamış. Bunun üzerine selam verdim rüşvet değildür deyu almadılar dizesi ile başlayan meşhur şikâyetnamesini yazmıştır.

Selam virdüm rüşvet değildür diyü almadılar. Hüküm gösterdüm faidesüz diyü mültefit olmadılar. Egerçi zahirde suret-i itaat gösterdiler amma zebân-ı hâl ile cemî'i sı'alime cevab virdiler.

*Didüm: — Yâ eyyühe'lashâb bu ne fi'l-i hatâ ve ne çin-i ebrûdur.
Didiler: — Muttasıl bizüm adetimiz budur.*

Günümüz Türkçesi:

Selam verdim rüşvet değildür diye almadılar. Hüküm -beratımı- gösterdim faydasız diye ilgilenmediler.

Her ne kadar görünürde itaat etseler de hal (vücut) diliyle tüm sorularına cevap verdiler.

Dedim:

— Ey kardeşler bu ne hatalı iş ve ne çatık kaştır.

Dediler:

— Bizim âdetimiz sürekli budur.

Fuzulî

İSLAM TARİHİNDEN BİR VAKIA

Diktatörlük Denilince Tarihimiz: Mihne Olayı

Mihne, Abbasi Halifesi Memun'un Mutezile'nin Kur'an mahluktur öğretisini zorla benimsetmek amacıyla 833'te başlattığı ve bazı âlimlerin sorguya çekilerek eziyet edilip hapsedilmelerine ilişkin olaylara verilen isimdir.

Bu olay aslen itikadi bir olaydan siyasi bir olaya dönüşmüştür. Memun, Kur'an'ın mahluk olduğu yönündeki Mutezile görüşünü resmen benimsedikten sonra, Bağdat valisine yazdığı mektubunda kadıları ve bazı hadis âlimlerini sorgulamasını ve Kur'an'ın mahluk olduğunu kabul etmeyenlerin resmî görevlere getirilmemesini, şahitliklerinin kabul edilmemesini istemiştir. Kadı ve bazı hadis âlimleri sorgulama neticesinde halifenin görüşüne uygun görüş bildirdikleri için serbest bırakılmışlardır.

Memun ikinci bir mektup yazarak devrin meşhur âlimlerinin de sorgulanmasını istemiştir. Sorgulanan âlimlerin birçoğu Kur'an'ın mahluk olduğu görüşünü kabul ederken Ahmed bin Hanbel, Muhammed bin Nuh, Seccade ve Kavâirî bu görüşe karşı çıkarak kabul etmemişlerdir. Bunun üzerine bu dört alim vali tarafından zincire vurularak yeniden sorgulanınca Ahmed bin Hanbel ve Muhammed bin Nuh görüşlerini değiştirmemiş diğer iki alim Kur'an'ın mahluk olduğunu kabul etmişler. Muhammed bin Nuh yolda ölmüş, Ahmed bin Hanbel ise hapse atılmıştır. Memun'un ölümünden sonra Mutasım devrinde Ahmed bin Hanbel halktan gelen tepkiler üzerine hapisten çıkarılmıştır. Halife memun mutezilenin tamamen etkisi altında kalmış ve halka bunu benimsetmek için zulmetmiştir.

Bu kadar basit bir meseleyi öyle bir hale taşımışlardır ki hanbeliler Kur'an'ın sayfalarının dahi mahluk olmadığını savunmuşlardır. Siyasetin ilmi değil ilmin siyasetin üzerinde olması gerektiğini bu hadiseden anlayabiliyoruz.

İSLAM COĞRAFYASINDAN ŞEHİRLER

GARİP KALMIŞ BİR ŞEHİR: REY

Rhages adıyla Part İmparatorluğu'nun başkenti olan Rey şehri, Selçuklu dönemine dek İran coğrafyasının en önemli tıp ve bilim merkezlerinden biridir. Nizam'ul Mülk'ün emirleriyle eğitim için yapılan yeniliklerin başladığı ve en önemli gelişmelerin yaşandığı kenttir. Büyük Selçuklu Devleti'nin kurucusu Tuğrul Bey, 8 Ramazan 455 yılında burada ölmüş ve yine burada gömülmüştür.

Rey şehri aynı zamanda Selçuklu İmparatorluğu'nun başkenti olmasıyla ünlüdür. 1194 yılında Harzemşahlar ile Irak Selçukluları arasında yapılan büyük savaş da burada gerçekleşmiştir. Savaşın sona Harzemşahlar'ın idaresine geçen şehir, İran'da hüküm süren tüm devletler için önemli bir yerleşim merkezi olma vasfını korudu. İran sınırları içerisinde yer alan şehir, günümüzde Tahran şehri ile kuşatılmıştır.

Selçuklu Türkleri adeta hem siyasi olarak hem ilmi olarak bu şehri dünyanın bir numarası denebilecek bir seviyeye getirmiştir. Moğol işgali sırasında tahrip olan bu şehir şu anda garip kalmış şehirlerimizden biridir.

Zerdüştlük dininin kurucusu Zerdüştin memleketi olan şehir aynı zamanda bünyesinden Fahreddin razi, harun reşid, Abdurrahman es-sufi gibi adamlarda çıkarmıştır.

“ATEŞ PAHASI”

Devrin padişahı maiyetiyle birlikte ava çıkar. Aniden başlayan şiddetli yağmur, padişah ve adamlarını karşılarına çıkan ilk eve sığınmak zorunda bırakır. Ev sahibinin yaktığı ateşin karşısında elbiselerini kurutup ısınan padişah, yanındakilere dönerek, "Şu ateş bin altın eder" der. Yağmurun dinmemesi üzerine padişah ve maiyetindekiler, geceyi de bu evde geçirirler. Konuklarını tanyamasa da önemli ve zengin şahıslar olduklarını anlayan ev sahibi, sabah ona borcunu soran sultana "Binbir altın" cevabını verir. Bu cevabın şaşkınlıkla karşılanması üzerine ise ateşe bin altın değeri kendisinin biçtiğini, gecelik konaklamanın ise bir altın olduğunu söyler. "Ateş pahası" deyiimi, bu hadise üzerine doğmuştur. Ederinden fazla çok pahalı şeyler için bugün de yaygın şekilde kullanılmaktadır

CUMALIK GAZETESİ

İmtiyaz Sahibi

BEYOĞLU ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ
adına

Mahmut YELEK

Tetkik Eden : Mehmet Salih ÖZDEMİR

Yayın Kurulu : Ali GÜŞEN

Mustafa KOÇ

Mustafa ŞENER

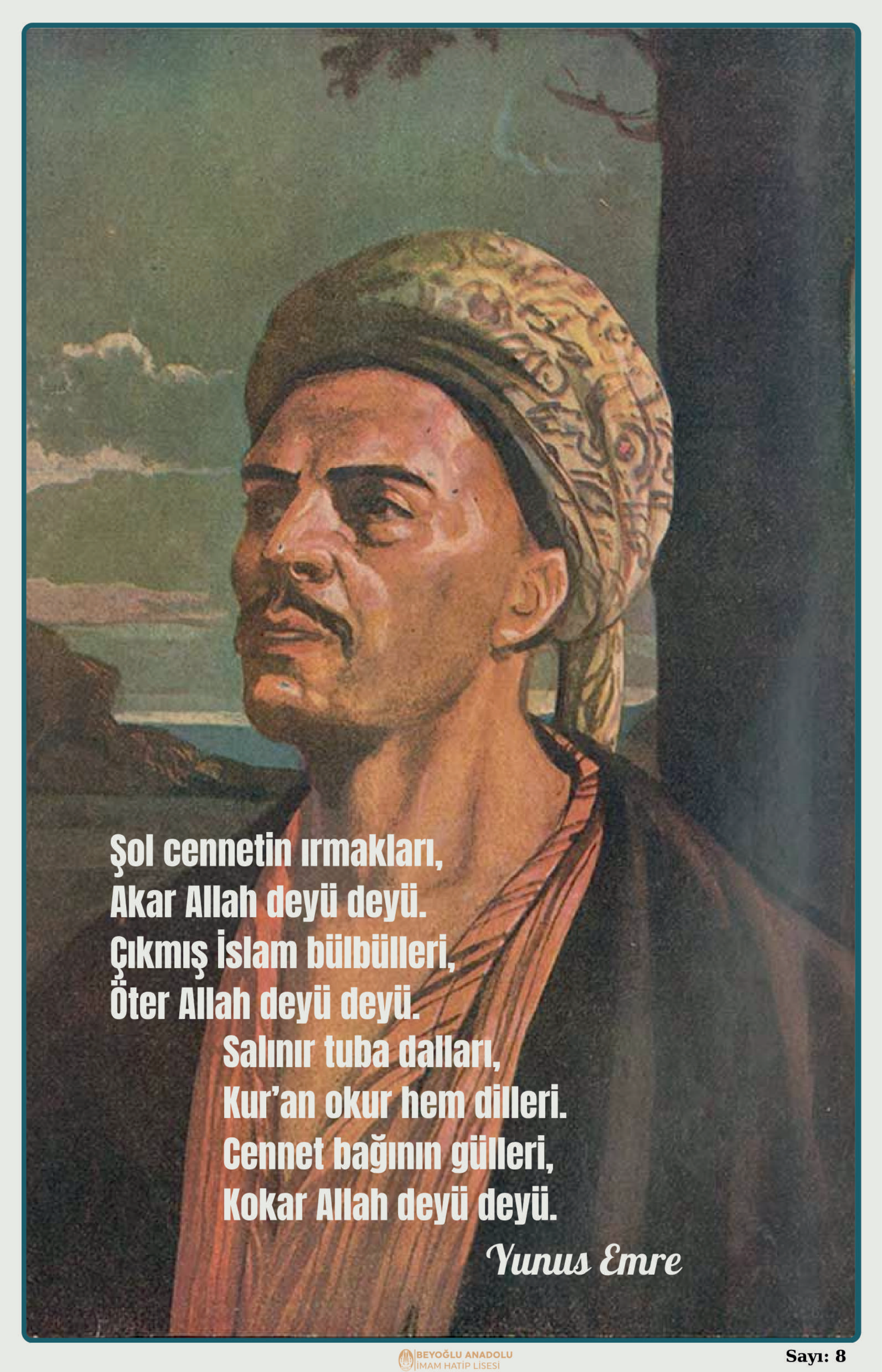
Münir Nureddin CAMADAN

Abdurrahim KARAZEBEK

Talha ÖVÜT

Grafik Tasarım : M.Yusuf GÖZÜM

İletişim : cumalikgazetesi@gmail.com
beyogluadoluihl.ki2.tr

**Şol cennetin ırmakları,
Akar Allah deyü deyü.
Çıkmış İslam bülbülleri,
Öter Allah deyü deyü.**

**Salınır tuba dalları,
Kur'an okur hem dilleri.
Cennet bağının gülleri,
Kokar Allah deyü deyü.**

Yunus Emre